

OD NAŠICH PŘÁTEL

TYNDALL, S. D., dne 13. listopadu 1913. — Ctěná redakce mi zajisté promine, že si dovoluji napsati několik slov do vašeho ctěného časopisu. Musím se čtenářům sdělit, že mne k tomu pohnula ztráta mé přítelkyně, která odešla se tam, odkud není návratu. Zesnulá byla stará 73 let a jmenovala se za svobodna Benešová. Narodila se v Puštém Rybném ve staré vlasti, v kraji Chrudimském. Provdala se za Antonína Plihála. Před 20. lety ji její manžel předšel. Nyne odešla za ním. Oplakávají ji synové Antonín, Josef, Jaroslav a dcera Emilie, provdaná Pavlišová. — Také vám musím sdělit, že jsem cestoval. Projel jsem celý Wisconsin. Jména měst, kterými jsem projel, uváděti nebudu, jen kdyby si někdo přál, odpovím mu v novinách. Avšak již přestanu se svým dopisem, abych nezabral celý list. Psal bych to více, ale moje myšlenky jsou tak rozptýlené, že je nemohu nijak soustředit. Jeden mi radil, abych se oženil, druhý zase říká, abych se neženil, že přý je a těmi hospodynkami velká zkouška. A s těmi muži teprve zvláště s některým. Znamenám se s úctou Baltasar Hegr.

PÍSEK, No. Dak., dne 12. listopadu 1913. — Ctěná redakce Pokroku! Už je tomu dávno, co jsem nepsal. Tak, jako kdybychom tu byli zmrzli a zatím je to naopak. Jsem tu zdravý jako ryba. A při tom máme leckdes dost veselí. Je tu hojnost zajíců, krůt a hus a tak se máme dobře. K tomu je také nějaký ten mošt. Jest mi to velice divné, že se pan Václav Přibyl ani neukázal, tak jako by už vyschl. Ba, bylo to na něm vidět, když tu posledně byl, že je špatný. Je to jeho chyba, neb tu mohl vyhrát krůtu, nebo husu. Náměho tu nemáme nic, než že máme dohotovenou školu. Už se v ní vyučuje asi měsíce. Stála asi 20,000 a je chloubov celého okolí. Pane redaktor, až uvidíte pana Přibyla, tak mu vyřídíte, ať sem hned přijede, že půjdeme spolu na zajíce. Ručím mu za dobrý hez. Úrodu jsme tady měli dobrou, jen že ceny jsou moc nízké, tak že se za obilí mnoho nedělá. Je mi divno, že nikdo odtud nepíše. Rád bych znal toho přičinu. Buď ti naši krajané mají mnoho práce, neb jsou moc pohodlní, tak jako ta naše přiroda je pohodlná: Má už ustláno a snít stále žádný. Tak nevím, jestli nějaký dostaneme. Ten, kdo vlastní káru, ten si libuje, že není snít pořad žádný. Ale já káru nemám, tak bych se raději vozil na saních. Mám mlátič stroj, který bych dal za káru i hned, neb se mi to pohodlí zamlouvá. Při masné je mnoho práce. Tak ctěná redakce, až vás nějaká ta kára omrzí, tak mi ji pošlete. — S pozdravem Fr. J. Lovčik.

ORD, Nebr., dne 6. listopadu. — Ctěná redakce! Přiložené naleznete poukázku, znějící na \$3.30. To je předplatná na Pokrok na dvě léta a na premi, za kterou žádám rychle šicí šidlo. Také musím zmíniti se o naší úrodě. Ta byla skrovná. Pšenice vypala od 7 do 12 bušů po akru, oves 15, žito 8. Korna dá asi 20 bušů, možno, že méně. Některí tvrdí, že dá 40 bušů, ale ti přehánějí. Kdyby řekl kdo, tak by to lépe vypadalo. Jiná léta chodí doště sem tam, ale letos ta bylo rovnoprávné. Nepřiče nikde. Tak je to všechno stejné. Pozemky stojí již poslední tři léta náramně vysoko, každý chce za ně hodit, ale málo kdo prodá. Nejdou na odbyt, protože nesežen ani dvě procenta. Potřebujeme zase několik východních větrů. Ty by je zvedly. Ale šel, nejdou. Mlékaři se skončeno, tak už přestaly ty trošičky zvířat. Snadno to vymýšliti. Nyne už máme lámat korna. Je na sí době počasi, pěkné, suché. Ale jak to bude dál, na přezor! Za svého 22letého pobytu zde ještě nikdy, aspoň se nepamatuji, nebyla země tak vypráhlá. Ne, ale

nesmíme zoufat, musíme doufat, praví staré pořekadlo. Jestli můj dopis nepovandruje do koše, tak podruhé napíši více.

WASHINGTON, D. C., dne 11. listopadu 1913. — V jednom z minulých čísel P. Z. píše starý dopisovatel, že nejpilnějším příspívatelem do našich českých časopisů byli farmeři, obklopení tou velebnou přírodou, jež jako otevřená kniha dávala jim vždy hojnost zajímavé látky ku psaní, kdežto krajané, žijící ve velkoměstech, kde vždy celá řada denních listů voškeré městské události široce často až k omrzení obšírně popisuje, pomyslí sobě, nač bychom chodili s křížkem po funuse a psali o věcech, jež dávno již vyrabí na střeších stěbetají a proto tak málo dopisů od těchto v našich časopisech se objevuje. Jest však esla řada různých námětů, o kterých možno psati, vždyť každý z nás prošel školou života a často jen kapitola z té životní knihy vzpomínek vyňatá, má též své zajímavosti. Na tomto poli pokusím se i já tentokrát o můj dopis založiti. Jsa rodákem ze Žďárských Hor, dovoluji si popsat ten rodný kraj a lid v něm bydlící. Horáci obývají v nejvyšší poloze česko-americké vysociny v lejtmanství Novo-městském, částečně Velko-meziříčském a Boskovickém. Střed jejich jest však u města Žďaru, kde pahorkatina skutečně podobá se horám, proto také se nazývá Horami Žďárskými. Nejvyšší z hor těchto jest Závoka Hora asi 812 m. vysoká, památná tím, že na jejím vrchu nalézá se o brovité jedle, snad více než půl tisíciletí stará, která zbyla zde co němý svědek, poslední z bývalého pralesa. Dále na horě této vznikají dvě řeky Sázava, tekoucí do Čech, a Svatka, tekoucí do Moravy. Celá výkolní krajina, jsouc ve výši 500 až 600 m. nad hladinou mořskou, jest studená a sychravá. Správně píše Vlasta Pittnerová, že ve Žďárských Horách jest 6 měsíců zima a 6 měsíců studeno. Hlavní plodinou jsou brambory v horáckém nářečí zvané "jablka", pak oves a žito. Až do let 80tých minulého století bylo pěstování lnu hlavním zdrojem příjmů pro hospodáře a zaměstnání pro mnoho lidí. Zavedením však bavlny pro vojenskou potřebu klesla cena lnu, tak že jeho pěstování dále se nevyplácelo a nastala hrozná krize. Byly to doby tehdy přímo zoufalé, lid zbaven takto skoro jediného příjmu a odkázán nuceně zahále, oddával se v bídě a ze zoufalství pítí kořalky a tím jen ještě větší pohromu na sebe uvaloval. Pamatuji se, že v jedné sousední obci, jež přilehlá k "synu" z vyvoleného národa, zvláště morem kořalkám, byla

zmořena během jednoho desetiletí mnohé usedlosti až třikrát měnily majitele. V té době také mnoho našich krajanů odstěhovalo se do Ameriky. Ale byla to jen taková vlna, která přes hory se převalila. Usilovnému přičinění učitelstva, kněžstva a několika inteligentů podařilo se mor tento tak omeziti, že nyní ve Žďárských Horách "propití gruntu v kořalce", které dříve bývalo denním nářkem, jest nyní velmi řídkou událostí. Byl to zejména moravský kukátkář Václav Kosmák, který svými populárními "obrazky kořalkovníků", dále učitel Josef Koněrna jeho knihou "Přý a kořalkou", nemálo přispěl k ozdravení našeho lidu. Dále velké díky zaslouží sobě (nyní oba již zesnuli) bývalý pražský architekt Aleš Linsbauer a farář jamaký Václav Bezděk, kteří vše možné starali se, by opatřili pro lid náš zaměstnání a nové příjmy. Prvně jmenovaný postavil velkou škrobárnu ve svém rodišti Hodiškově a zavedl pěstování červených škrobových brambor, které od té doby jsou hlavním zdrojem příjmů hospodářů po celé Česko-moravské vysocině. Druhý pak postavil celou síť silnic ve žďárském okrese a opatřil tak zaměstnání na celou řadu let těm nejmohutnějším třídám lidu. Mimo to zavedl pěstování kořalkářské vrby a postaral se, že zřizena byla v Novém Městě nákladem státním odborná kořalkářská škola. Jinak jsou Horáci lid pracovitý a šetrný. Hlavní jejich potravou jsou brambory, které v lehké půdě horácké jsou pěstovány, jsou při mnohé výtečné jakosti. Procestoval jsem známou část Evropy i Ameriky, ale brambory tak výborné a dobré jakosti, jako ve svém rodném kraji jsem nemal. Snad tato jednoduchá strava vedle čerstvého žitného obilí a dobré pramenité vody působí, že zdraví horáků jest přímo příslušně. Pamatuji se, jak vypravovali nám doma, že v jednom městečku na Žďársku uprázdňeno bylo místo obvodního lékaře. Na dotaz jednoho uchezase odpověděla městská rada, že tam mají dobrou vodu a lidé že tam umírají jen sešlostí věkem. Ostatně nezemřel, pouze lékař a ten prý asi sešel z hlady. Zmínky zde též zasluhuje, že v různých dobách morových, kde často celé kraje vymřely, ve Žďárských Horách jen nepatrně lidí zemřelo, proto také skoro a každé obce boží muka, kříže, někde i kapličky na poděkování za odvrácení moru jsou postaveny. Z četných starobylých památek na Žďársku hlavní jest zámek Žďár, bývalý to klášter cisterciáků, jenž císařem Josefem II. byl zrušen a ku podivu lid zdejší, ač zhozný, nikterak bývalých klášterních nečinuje. Byli oni totiž majiteli rozsáhlého panství a lid okolní jim musel rebotovat a v tom ohledu prý nebyli o nic lepší jak pověstní pán Francové ze zámků Za-

SNÍH — JAKÝ ROZDÍL CENÍ NĚKOLIK ROKŮ.

—Architekt in Kansas City Times.

zmořena během jednoho desetiletí mnohé usedlosti až třikrát měnily majitele. V té době také mnoho našich krajanů odstěhovalo se do Ameriky. Ale byla to jen taková vlna, která přes hory se převalila. Usilovnému přičinění učitelstva, kněžstva a několika inteligentů podařilo se mor tento tak omeziti, že nyní ve Žďárských Horách "propití gruntu v kořalce", které dříve bývalo denním nářkem, jest nyní velmi řídkou událostí. Byl to zejména moravský kukátkář Václav Kosmák, který svými populárními "obrazky kořalkovníků", dále učitel Josef Koněrna jeho knihou "Přý a kořalkou", nemálo přispěl k ozdravení našeho lidu. Dále velké díky zaslouží sobě (nyní oba již zesnuli) bývalý pražský architekt Aleš Linsbauer a farář jamaký Václav Bezděk, kteří vše možné starali se, by opatřili pro lid náš zaměstnání a nové příjmy. Prvně jmenovaný postavil velkou škrobárnu ve svém rodišti Hodiškově a zavedl pěstování červených škrobových brambor, které od té doby jsou hlavním zdrojem příjmů hospodářů po celé Česko-moravské vysocině. Druhý pak postavil celou síť silnic ve žďárském okrese a opatřil tak zaměstnání na celou řadu let těm nejmohutnějším třídám lidu. Mimo to zavedl pěstování kořalkářské vrby a postaral se, že zřizena byla v Novém Městě nákladem státním odborná kořalkářská škola. Jinak jsou Horáci lid pracovitý a šetrný. Hlavní jejich potravou jsou brambory, které v lehké půdě horácké jsou pěstovány, jsou při mnohé výtečné jakosti. Procestoval jsem známou část Evropy i Ameriky, ale brambory tak výborné a dobré jakosti, jako ve svém rodném kraji jsem nemal. Snad tato jednoduchá strava vedle čerstvého žitného obilí a dobré pramenité vody působí, že zdraví horáků jest přímo příslušně. Pamatuji se, jak vypravovali nám doma, že v jednom městečku na Žďársku uprázdňeno bylo místo obvodního lékaře. Na dotaz jednoho uchezase odpověděla městská rada, že tam mají dobrou vodu a lidé že tam umírají jen sešlostí věkem. Ostatně nezemřel, pouze lékař a ten prý asi sešel z hlady. Zmínky zde též zasluhuje, že v různých dobách morových, kde často celé kraje vymřely, ve Žďárských Horách jen nepatrně lidí zemřelo, proto také skoro a každé obce boží muka, kříže, někde i kapličky na poděkování za odvrácení moru jsou postaveny. Z četných starobylých památek na Žďársku hlavní jest zámek Žďár, bývalý to klášter cisterciáků, jenž císařem Josefem II. byl zrušen a ku podivu lid zdejší, ač zhozný, nikterak bývalých klášterních nečinuje. Byli oni totiž majiteli rozsáhlého panství a lid okolní jim musel rebotovat a v tom ohledu prý nebyli o nic lepší jak pověstní pán Francové ze zámků Za-

zmořena během jednoho desetiletí mnohé usedlosti až třikrát měnily majitele. V té době také mnoho našich krajanů odstěhovalo se do Ameriky. Ale byla to jen taková vlna, která přes hory se převalila. Usilovnému přičinění učitelstva, kněžstva a několika inteligentů podařilo se mor tento tak omeziti, že nyní ve Žďárských Horách "propití gruntu v kořalce", které dříve bývalo denním nářkem, jest nyní velmi řídkou událostí. Byl to zejména moravský kukátkář Václav Kosmák, který svými populárními "obrazky kořalkovníků", dále učitel Josef Koněrna jeho knihou "Přý a kořalkou", nemálo přispěl k ozdravení našeho lidu. Dále velké díky zaslouží sobě (nyní oba již zesnuli) bývalý pražský architekt Aleš Linsbauer a farář jamaký Václav Bezděk, kteří vše možné starali se, by opatřili pro lid náš zaměstnání a nové příjmy. Prvně jmenovaný postavil velkou škrobárnu ve svém rodišti Hodiškově a zavedl pěstování červených škrobových brambor, které od té doby jsou hlavním zdrojem příjmů hospodářů po celé Česko-moravské vysocině. Druhý pak postavil celou síť silnic ve žďárském okrese a opatřil tak zaměstnání na celou řadu let těm nejmohutnějším třídám lidu. Mimo to zavedl pěstování kořalkářské vrby a postaral se, že zřizena byla v Novém Městě nákladem státním odborná kořalkářská škola. Jinak jsou Horáci lid pracovitý a šetrný. Hlavní jejich potravou jsou brambory, které v lehké půdě horácké jsou pěstovány, jsou při mnohé výtečné jakosti. Procestoval jsem známou část Evropy i Ameriky, ale brambory tak výborné a dobré jakosti, jako ve svém rodném kraji jsem nemal. Snad tato jednoduchá strava vedle čerstvého žitného obilí a dobré pramenité vody působí, že zdraví horáků jest přímo příslušně. Pamatuji se, jak vypravovali nám doma, že v jednom městečku na Žďársku uprázdňeno bylo místo obvodního lékaře. Na dotaz jednoho uchezase odpověděla městská rada, že tam mají dobrou vodu a lidé že tam umírají jen sešlostí věkem. Ostatně nezemřel, pouze lékař a ten prý asi sešel z hlady. Zmínky zde též zasluhuje, že v různých dobách morových, kde často celé kraje vymřely, ve Žďárských Horách jen nepatrně lidí zemřelo, proto také skoro a každé obce boží muka, kříže, někde i kapličky na poděkování za odvrácení moru jsou postaveny. Z četných starobylých památek na Žďársku hlavní jest zámek Žďár, bývalý to klášter cisterciáků, jenž císařem Josefem II. byl zrušen a ku podivu lid zdejší, ač zhozný, nikterak bývalých klášterních nečinuje. Byli oni totiž majiteli rozsáhlého panství a lid okolní jim musel rebotovat a v tom ohledu prý nebyli o nic lepší jak pověstní pán Francové ze zámků Za-

zmořena během jednoho desetiletí mnohé usedlosti až třikrát měnily majitele. V té době také mnoho našich krajanů odstěhovalo se do Ameriky. Ale byla to jen taková vlna, která přes hory se převalila. Usilovnému přičinění učitelstva, kněžstva a několika inteligentů podařilo se mor tento tak omeziti, že nyní ve Žďárských Horách "propití gruntu v kořalce", které dříve bývalo denním nářkem, jest nyní velmi řídkou událostí. Byl to zejména moravský kukátkář Václav Kosmák, který svými populárními "obrazky kořalkovníků", dále učitel Josef Koněrna jeho knihou "Přý a kořalkou", nemálo přispěl k ozdravení našeho lidu. Dále velké díky zaslouží sobě (nyní oba již zesnuli) bývalý pražský architekt Aleš Linsbauer a farář jamaký Václav Bezděk, kteří vše možné starali se, by opatřili pro lid náš zaměstnání a nové příjmy. Prvně jmenovaný postavil velkou škrobárnu ve svém rodišti Hodiškově a zavedl pěstování červených škrobových brambor, které od té doby jsou hlavním zdrojem příjmů hospodářů po celé Česko-moravské vysocině. Druhý pak postavil celou síť silnic ve žďárském okrese a opatřil tak zaměstnání na celou řadu let těm nejmohutnějším třídám lidu. Mimo to zavedl pěstování kořalkářské vrby a postaral se, že zřizena byla v Novém Městě nákladem státním odborná kořalkářská škola. Jinak jsou Horáci lid pracovitý a šetrný. Hlavní jejich potravou jsou brambory, které v lehké půdě horácké jsou pěstovány, jsou při mnohé výtečné jakosti. Procestoval jsem známou část Evropy i Ameriky, ale brambory tak výborné a dobré jakosti, jako ve svém rodném kraji jsem nemal. Snad tato jednoduchá strava vedle čerstvého žitného obilí a dobré pramenité vody působí, že zdraví horáků jest přímo příslušně. Pamatuji se, jak vypravovali nám doma, že v jednom městečku na Žďársku uprázdňeno bylo místo obvodního lékaře. Na dotaz jednoho uchezase odpověděla městská rada, že tam mají dobrou vodu a lidé že tam umírají jen sešlostí věkem. Ostatně nezemřel, pouze lékař a ten prý asi sešel z hlady. Zmínky zde též zasluhuje, že v různých dobách morových, kde často celé kraje vymřely, ve Žďárských Horách jen nepatrně lidí zemřelo, proto také skoro a každé obce boží muka, kříže, někde i kapličky na poděkování za odvrácení moru jsou postaveny. Z četných starobylých památek na Žďársku hlavní jest zámek Žďár, bývalý to klášter cisterciáků, jenž císařem Josefem II. byl zrušen a ku podivu lid zdejší, ač zhozný, nikterak bývalých klášterních nečinuje. Byli oni totiž majiteli rozsáhlého panství a lid okolní jim musel rebotovat a v tom ohledu prý nebyli o nic lepší jak pověstní pán Francové ze zámků Za-

zmořena během jednoho desetiletí mnohé usedlosti až třikrát měnily majitele. V té době také mnoho našich krajanů odstěhovalo se do Ameriky. Ale byla to jen taková vlna, která přes hory se převalila. Usilovnému přičinění učitelstva, kněžstva a několika inteligentů podařilo se mor tento tak omeziti, že nyní ve Žďárských Horách "propití gruntu v kořalce", které dříve bývalo denním nářkem, jest nyní velmi řídkou událostí. Byl to zejména moravský kukátkář Václav Kosmák, který svými populárními "obrazky kořalkovníků", dále učitel Josef Koněrna jeho knihou "Přý a kořalkou", nemálo přispěl k ozdravení našeho lidu. Dále velké díky zaslouží sobě (nyní oba již zesnuli) bývalý pražský architekt Aleš Linsbauer a farář jamaký Václav Bezděk, kteří vše možné starali se, by opatřili pro lid náš zaměstnání a nové příjmy. Prvně jmenovaný postavil velkou škrobárnu ve svém rodišti Hodiškově a zavedl pěstování červených škrobových brambor, které od té doby jsou hlavním zdrojem příjmů hospodářů po celé Česko-moravské vysocině. Druhý pak postavil celou síť silnic ve žďárském okrese a opatřil tak zaměstnání na celou řadu let těm nejmohutnějším třídám lidu. Mimo to zavedl pěstování kořalkářské vrby a postaral se, že zřizena byla v Novém Městě nákladem státním odborná kořalkářská škola. Jinak jsou Horáci lid pracovitý a šetrný. Hlavní jejich potravou jsou brambory, které v lehké půdě horácké jsou pěstovány, jsou při mnohé výtečné jakosti. Procestoval jsem známou část Evropy i Ameriky, ale brambory tak výborné a dobré jakosti, jako ve svém rodném kraji jsem nemal. Snad tato jednoduchá strava vedle čerstvého žitného obilí a dobré pramenité vody působí, že zdraví horáků jest přímo příslušně. Pamatuji se, jak vypravovali nám doma, že v jednom městečku na Žďársku uprázdňeno bylo místo obvodního lékaře. Na dotaz jednoho uchezase odpověděla městská rada, že tam mají dobrou vodu a lidé že tam umírají jen sešlostí věkem. Ostatně nezemřel, pouze lékař a ten prý asi sešel z hlady. Zmínky zde též zasluhuje, že v různých dobách morových, kde často celé kraje vymřely, ve Žďárských Horách jen nepatrně lidí zemřelo, proto také skoro a každé obce boží muka, kříže, někde i kapličky na poděkování za odvrácení moru jsou postaveny. Z četných starobylých památek na Žďársku hlavní jest zámek Žďár, bývalý to klášter cisterciáků, jenž císařem Josefem II. byl zrušen a ku podivu lid zdejší, ač zhozný, nikterak bývalých klášterních nečinuje. Byli oni totiž majiteli rozsáhlého panství a lid okolní jim musel rebotovat a v tom ohledu prý nebyli o nic lepší jak pověstní pán Francové ze zámků Za-

V této budově má své úřadovny a skladiště chvalně známá firma Harvest King Distilling Co., která po dlouhá léta vede obchod s krajaný po celé Americe. Zároveň tento jest jednou z největších lihovareň společností ve Spojených Státech, která obchoduje přímo s konsumty. Jest to obchodní dům, vedoucí obchod na pravých základech, drží se zásady, že dobré zboží, poctivě a solidně jednáni a rychlá a přesná obsluha udrží přízeň a přátelství odběratelů.

Na cestě skrze Kansas City navštívil jsem firmu Harvest King Distilling Co., poněvadž zajímal nás rozkvět tohoto závodu, který obzvláště mezi krajaný docílil tak velikého úspěchu. Nemůžeme se diviti tomu, že většina krajanů vždy dá přednost firmě Harvest King Distilling Co. před firmami jinými. Oni vědí, že se mohou spolehnouti na to, že od této firmy dostanou vždy zboží spolehlivé a že obchodují se svými přáteli a krajaný, kteří je dle toho obstarají.

Veškeré dopisy a objednávky, kterých denně sta a sta přichází, jsou čteny, zodpovědány a vyřizovány vzdělanými a inteligentními Čechy, kteří obchodu dokonale rozumí. Obrovská skladiště jsou plna sudů různých kořalk a likérů a jak dle státních kolůk na nich se nalézájící se pozná, jsou to lihoviny nejlepšího druhu, které hezkých pár let ve skladišti ležely, než se rozestlou těm, kteří je objednají.

Kdybychom měli podrobně popsat stroje, kterých tento závod užívá ku rychlému a správnému vyřizování objednávek, nestačilo by na to několik sloupů. Automatické stroje vymývají láhve, jiné stroje je samočinně plní, jiné zase na ně vignety přilepují a je korkují. Každá kapka kořalky a likéru před láhvováním projde skrze nákladné filtry, což zaručuje naprostou čistotu. Bedny, ve kterých se zboží zasílá,

poněh povelni k sntaku musel jim zcela nemajetný člověk po několik dní rebotovat. Klášterníci, o jejichž pozemské blaho bylo více jak s dostatek postaráno, zabývali se vynořením mladých šlechticů a různým uměním. Vynikajícím mezi těmito byl opat Václav Vejmluva, spisovatel, malíř, sochař a architekt. V tomto posledním oboru byl pravým mistrem. Klášterní kostel, který jest jedním z největších na Moravě, vyzdobil nádherné obrazy a malby. V podobě koruny svatováclavské. Stavby tyto jsou tak mistrem provedeny a zklenuty, že vzbuzují odiv nejlepších odborníků. Než vidím, že zastel jsem dál, než původně jsem zamýšlel. Končím slovy básníka: Tam do té strašné mlé domoviny tam vrael se mě usněnky i činy, tam, kam táhne nás přes hlubiny moří

ta láska svatá, která v srdci hoří!
Frant. Mička

NAUČÍME VÁS ANGLICKY
poutu v několika měsících. Kurs po částech a 50ti úlech, které můžete jednu po druhé, jak říká je dříve vypracovat. Každou stránku upravíme a uzavřeme. Účinné postupy a neobvyklé metody úplného. Intelligenty Čechové jsou vítáni. Přihláška kálek za obstarání a posíláme Vám bližší podrobnosti. **VIKLA BRATŘI, Londale, Minnesota.**

NOVÉ OBOUSTRANNĚ TALÍROVÉ ČESKÉ RECORDY.
zřipvané panem B. Piákem, členem Národního divadla v Praze. —Cena 75c.

Vzpomínka, valčík. U krova matky. Ach, co bych já šperoval. Hrátko dábů. Kde domov můj? Svět malátna. Vstávej, má panenko. U okna jsem já stával. Následující recordy jsou hrané Princess Military Band: Vy křesťáky, pochod. Už je mák chvilka do šna, pochod. Česká píseň, valčík. Pochod maršála Filipovce — a jistě. Píseň o nové senamny. Při objednávce jednoho tuetu recordu hraděte expressní výloky sáru **JOSEPH JIRAN, 1333 W. 18th Street, Chicago, Ill.** (Advertisement.)

jsou vyráběny stroji. V úřadovně tisíce dopisů, které se denně rozestílají, jsou zalapovány a známkovány strojem. Ba i dopisy jsou diktovány do fonografu a z těchto jsou přepisovány.

Rozumí se samo sebou, že toto moderní zařízení znamená velkou úsporu peněz a následkem toho tato firma může prodávati laciněji, než malé závody, které takové stroje koupiti a jimi práci vykonávati nemohou.

Sklepy jsou plny nejrozmanitějších importovaných i zdejších vín, která jsou chována za nejlepších podmínek, by mohla býti odběratelům v nejlepšímu stavu odeslána.

Ve stejné budově má své úřadovny též Royal Brewing Co., jejíž výrobek Royal Pilsenské pivo jest mezi Čechy všeobecně známo co nejlepší pivo v Americe. Pivovar této společnosti se nalézá ve Weston, Mo., a jest to jediný pivovar, který jest staven dle vzoru pilsenského pivovaru v Čechách. Jeho 60 stop hluboké podzemní sklepy jsou produle.

Každý krajan, objednávací lihoviny, měl by svou objednávku poslati firmě Harvest King Distilling Co. Proč objednávat od závodu, které své odběratelů a spokojit nemohou, když tato firma pro svoji naprostou solidnost si důvěry krajanů zaslouhuje? Firma tato oznamuje své zboží přímou a poctivou cestou a ceny za jaké své zboží prodává, jsou vsuktu nízké. Ovšem, některé menší firmy ve svých cirkulářích nabízí kořalky za ceny nižší, ale jaké jsou to kořalky? Každý, kdo kořalkám jen trochu rozumí, ví, za jaké ceny si prodávány býti mohou. Laciné kořalky nejsou jiné jiného než obarvená voda s troškou alkoholu. Takové kořalky jsou nezdravé. Harvest King Distilling Co. pošle každému zaručené zboží za nejnížší možnou cenu a proto žádný nebude litovati, když s tímto závodem obchodovati bude.

MUSÍTE TOMU VĚRITI.
Když dobře známí lidé z Omahy praví to tak jasně.
Když veřejně osvědčení je učiněno vynikajícím obchodem z Omahy, pak je důkaz úplný. Musíte tomu věřiti. Čtete toto svědectví. Každý, kdo trpí bolestí v zádech, každý muž a žena nebo dítě s chorými ledvinami učiní dobře, když bude číst toto:
Thomas Jones, Millard Hotel, Omaha bolestmi v zádech a bylo mi to nemožno choditi. Moje nohy a klouby otékaly mi šatem a mě ledvinny nepracovaly tak, jak by měly. Když jsem slyšel o Doanových pilulkách pro ledviny, dostal jsem si krabičku. Pomohly mi brzy. Revmatické bolesti zmizely a nebyl jsem trápen žádnou úsností.

Na prodej v všech obchodních. Cena 50c. Foster-McLure Co., Buffalo, New York, jediná jednatel pro Spoj. Státy. Pamatuji si jméno Doan a nehorste jiných.

NABÍDNUTÍ K SNTAKU — Muž 30 roků starý — samostatný obchodník. Pro nedostatky času hledá touto cestou družku, která by měla zálibu v obchodu. Někdejší tak na peníze, jako spíše na dobrou a milou povahu. Dopisy adresujte pod značkou "Sntak" v. of Pokrok Západo, 1417-1419 So. 13. St., Omaha 15-4p

NABÍDNUTÍ K SNTAKU — Jsem vinnice — hledám — a přál bych si družku života mezi 30 a 40 roky. — Jedno neb dvě děti se nevyžadují. Podobně mohou se vyměnit. Dopisy adresujte na: "Vinnice" care of Pokrok Co., 1417-1419 So. 13. St., Omaha, Neb. 15-4p.

FORADU A ZPRAVU SPOLEHLIVOU každému poštou a bodovými prostředky státní a vládní sdružení, kdo by se chtěl usadit v kterémkoliv kraji, o které nemá spolehlivé zpr. vy. Přiložte dokumenty kolek na sdružení C. E. Stasia, Solon, Iowa.

CHCĚME KOUPIŤ KOŽE A KOŽENINY. — Žádáme od každého krajan, který má kůže neb koženiny jakéhokoliv druhu, by je poslal spolehlivě do své země. Platíme největší ceny v celém Spojených Státech za kůže, slonky neb jakéhokoliv kůže neb koženiny. Vyděláme kůže dle vzorů způsoby a se našimi kůže vyrobíme koženiny, šapky, rukavice, přilby, boty, kožené šaty. Správně přiložíme koženiny a se všemi jakékoliv předložíme koženiny a se všemi jakékoliv kůže. Píseň si pro nás omezi. — Platíme express neb domov za všech možných kůle. Frank Mitzewsky, Pros Cedar Rapids Hide and Fur Co., Cedar Rapids, Iowa. 17-3c.

MALÝ OZNAMOVATEL

Pod tímto ohlavením uveřejňujeme různá menší oznámení jako: Koupí se — Prodá se — Hledá se — atd. Za oznámení v Malém Oznamovateli počítáno za jedno uveřejnění 1 cent za každé slovo — každá řádka počítá se též za slovo. Mají-li dotazy býti adresovány na administraci, oznamovatel musí poštovně sám hraditi. Oznámení uveřejněna se jen tehdy, je-li obnos přiložen — jinak už stanou nepovinnými. — Menších oznámků než za 25c nepřijímáme. Napíšte si oznámení ještě dnes, spojtejte slova a dle toho, kolikrát přejete si mít oznámení uveřejněno, obnos přílože a nám zašlete. 8 výhledem jest bude te více než spokojen. Dopisy a dresujte na: Pokrok Publ. Co., 1417-1419 So. 13. Str., Omaha, Nebraska.

NA PRODEJ
ČTENÁŘKY POZOR! Námek, leticek a prsten zdarma každé čtenářce tohoto listu. Námek se samostatně rozepřá a stahuje. Je ve plyšové šifce. Tento soubor dáme každé čtenářce, která pro nás rozoprá 24 bullekové modřila — po 10c bullekové. — Píseň si o modřilo a my Vám je vyplaceno posleme. Bluette Mfg. Co., Dept. 26, Pisek, N. Dak. 18-1p.

SPOLEHLIVÝ LĚK PRO KAŠEL můžete si ve Vaší domácnosti leče upravit a ušetřiti při tom dva doliary. Vezměte 4 unce neb ¼ paju tu **WOREXU** a 12 unce neb ¾ paju tu syrobu z cukru, zmiechejte a máte celý paju vstředního a spolehlivého léku pro kašel. Máte vyde doma láhev Worexu, jelikož káel, vyčlešen v šna, může za chránit vaše zdraví i vaší rodiny. Návod, jak leče udělaté syrob z cukru, naleznete na každé láhvi Worexu, který stojí pouze 50 centů. — **MEKURON.** Jedna láhev extraktu Mekuron staří, byste si doma mohli udělat leče galion vstředně žluďední hořké. Jelikož láhev Mekuronu stojí pouze 50c, ušetřite skorem \$2.50 na galion žluďední hořké. Nemůžete-li koupit tyto dva léky doma, zašlete si pro ně k nám a po krátký čas vyplátíme dovoz neb express na objednávku jedného doliaru. — John M. Škvor, lékárník, Cedar Rapids, Ia. 12-1f

CHCETE DÁŤI své sestře neb matce dárek k Vánočím? Nechte si a mne zvětřit její podobenka na látku, z čehož bude krásný polštář. Píseň si o ceny ihned na: Albert Škvor, 246 — 26. Str., Moline, Ill. 18-4p

PŘIJME SE
PŘÍJMŮ se ihned dva řádky, nejméně 16 roků staří chlapci na práci do tiskárny u Pokroku Západo, 1417-1419 Jizda 13. ul., Omaha. Adv.

HLEDÁ SE — pan Jaroslav Běla z obce Vlnka, okres Blatná, kraj Pisek, Čechy, který před několika léty přijel do Ameriky. Má zde býti rodnickým kontraktorem. Hledá jej jeho bratraneč Joseph Běla, nevědy se staré vlasti přijet. Kdo by znal jeho adresu, nechtě laskavě zprávu pošle na následující adresu: Jao Halek, 1802 Deaton Ave., St. Paul, Minn. 16-4c

RŮZNĚ.
NABÍDNUTÍ K SNTAKU — Muž 30 roků starý — samostatný obchodník. Pro nedostatky času hledá touto cestou družku, která by měla zálibu v obchodu. Někdejší tak na peníze, jako spíše na dobrou a milou povahu. Dopisy adresujte pod značkou "Sntak" v. of Pokrok Západo, 1417-1419 So. 13. St., Omaha 15-4p

NABÍDNUTÍ K SNTAKU — Jsem vinnice — hledám — a přál bych si družku života mezi 30 a 40 roky. — Jedno neb dvě děti se nevyžadují. Podobně mohou se vyměnit. Dopisy adresujte na: "Vinnice" care of Pokrok Co., 1417-1419 So. 13. St., Omaha, Neb. 15-4p.

FORADU A ZPRAVU SPOLEHLIVOU každému poštou a bodovými prostředky státní a vládní sdružení, kdo by se chtěl usadit v kterémkoliv kraji, o které nemá spolehlivé zpr. vy. Přilo